

روزبهان خنجی اصفهانی

(مجلس نوبس قرن نهم و دهم هجری)

شهرام پناهی خیاوی

دانشجوی دکترای تاریخ، واحد علوم تحقیقات
و عضویت علمی دانشگاه آزاد واحد شهر یاپد

مقدمه

در قرن دهم هجری (شانزدهم میلادی) و نیز قرن‌های بعد از آن، کتاب‌های تاریخی فراوانی تألیف شد که اکثر این کتاب‌ها از نوشته‌های مورخان درباری و همسوئنگری بود که جانبداری از اعمال و افعال سلاطین صفوی را به حد اعلا رسانده بودند. اغلب این مورخان وقایع این دوران را شاهد بوده و اگر سمت مجلس نویسی، یعنی مقام مورخ و وقایع-نگار درباری نیز داشته، استنتاج فرماین شاهانه و مکاتبات سیاسی و استناد دیگری نیز در اثر خود آورده‌اند. یکی از این وقایع نگاران که فعالیت او بیشتر جنبه وصف و نقل دارد «فضل الله بن روزبهان خنجی اصفهانی» مؤلف «تاریخ عالم آرای امینی» است.

کتاب او از مأخذ عمده سلسله آق قویونلو است و چون خود مؤلف بسیاری از حوادث دوران این سلسله را شاهد بوده است، اطلاعات مفیدی در باب این امراء و روابط آنها با سلاطین و ملوک معاصر خود داده است. کتاب وی گذشته از تاریخ سلسله آق قویونلو، از جهت تحقیق در مقدمات ظهور دولت صفوی نیز اهمیت تمام دارد. از آنجا که موضع سیاسی اثر یاد شده به ضرر صفویه است، همین

یعقوب بیک آق قویونلو (حکم: ۸۹۶-۸۸۳ق)^۷ رسید و بعد از تقدیم کتابش به او چون دیدگاه و فعالیت‌های روزبهان، مورد پسند سلطان یعقوب تیز واقع گشت^۸ از طرف وی به او «امر شد که دیباچه مشتمله بر قدره از بخار مداخ خاقانی و شمه از آثار مجاهد سلطانی شرف عرض پذیرد».^۹

روزبهان با توجه به این توصیه و ضرورت اینکه درباره حوادث دوران آق قویونلو کتابی آنچنان که باید نوشته نشده است، کار خود را آغاز نمود^{۱۰} و به همین دلیل و همانگونه که خود نیز اشاره کرده است قسمت اعظم کتاب را به ذکر «خاصائص رفعت شان سلاطین بایندرخان و امتیاز عساکر آق قویونلو...» اختصاص داد و از همه مهم‌تر «سوانح حالات آن حضرت را در سلک بیان ... [کشید]».^{۱۱}

درباره وقایع زندگی روزبهان، پس از زوال دولت آق قویونلو، می‌دانیم که او سنتی و در نتیجه از دشمنان سرسخت صفویه بود. از این رو، بعد از تشکیل دولت صفویه به ماوراءالنهر مهاجرت کرد و تحت حمایت شیخخان ازبک روزگار به سر گذراند. در حققت، این بخش دوران حیات روزبهان توجه بیشتر مورخان عصر صفویه را به خود جلب نمود،^{۱۲} و این، شاید از آن رو بود که ازبکان از مخالفان صفویان بودند. درباره این مرحله از حیات روزبهان، مؤلف حبیب السیر... می‌نویسد: «و چون خواجه مولانا اصفهانی در مذهب تسنن بغايت متعصب بود در زمان ظهور دولت شاهی از آذربایجان به هرات آمده ساکن شد و مشمول انعام خاقان منصور سلطان حسین میرزا و اولاد عظامش گشت و بعد از آنکه محمد خان شیبانی بر

درباره وقایع زندگی روزبهان، پس از زوال دولت آق قویونلو، می‌دانیم که او سنتی و در نتیجه از دشمنان سرسخت صفویه بود. از این رو، بعد از تشکیل دولت صفویه به ماوراءالنهر مهاجرت کرد و تحت حمایت شیخخان ازبک روزگار به سر گذراند.

در حقیقت روزبهان خنجی، از متفکران و مورخان فعال نیمة دوم قرن نهم و اوایل قرن دهم هجری است. تولد او را می‌توان به تقریب بین سال‌های ۸۵۲ تا ۸۶۰ق. تخمین زد. دوره فعالیت این متفکر جنجالی نیز همزمان با فروپاشی قدرت تیموریان آغاز شد و با روی کار آمدن شاه اسماعیل و تثبیت قدرت صفویه به پایان رسید.

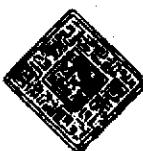
امر علت اصلی توجه پژوهشگران بدان بوده است و در این موضوع از منابع اصیل و مستند محسوب می‌شود.

تاریخ عالم آرای امینی^{۱۳}

نویسنده این اثر مشخصات کامل خود و اثرش را این چنین معرفی کرده است: «مؤلف این تاریخ، عالم آرای امینی، خادم علوم دینی و طالب معارف یقینی، فضل الله الخنجی الاصفهانی الملقب بامین المعروف بخواجه ملا...».

در حقیقت روزبهان خنجی، از متفکران^{۱۴} و مورخان فعال نیمة دوم قرن نهم و اوایل قرن دهم هجری است. تولد او را می‌توان به تقریب بین سال‌های ۸۵۲ تا ۸۶۰ق.^{۱۵} تخمین زد. دوره فعالیت این متفکر جنجالی نیز همزمان با فروپاشی قدرت تیموریان آغاز شد و با روی کار آمدن شاه اسماعیل و تثبیت قدرت صفویه به پایان رسید.^{۱۶}

از شرح مؤلف در بیان سیر تحول زندگانی این گونه مستفاد می‌شود که دوره کودکی و جوانی اش را به کسب علم و دانش مشغول بوده است و از آنجا که خود را میان فضلای زمانهای متوسط احساس می‌کرد به کسب بیشتر علوم مذهبی، چند باری به حجاز، مدینه و حتی مصر سفر کرد و بعد از حشر و نشر با علمای دینی آن دیار، عاقبت به این سفر طولانی پایان داد و به شیراز بازگشت و در آنجا چند کتاب دینی مورد علاقه‌اش را نوشت که از آن جمله، کتاب بدیع الزمان بود. در نهایت وی به طرف مرکز قدرت، آذربایجان هدایت شد و به سال ۸۹۲ق.^{۱۷} به حضور سلطان

فرزندانش امام حسن و امام حسین(ع) نیز سخن‌ها رانده و ضمنن ستایش از ایشان، حق و حقوق آنها را نیز در امر امامت به رسمیت شناخته است.^۴ بدین جهت ملاحظه می‌شود که تفکر دوازده امامی در اسلام آن زمان هم جایگاه ویژه‌ای داشته و حتی سئی تنگ نظری همچون فضل الله خنجی به مذاхی آنان می‌پرداخت.^۵ از این رو ارادت قلی روزبهان خنجی به ائمه اطهار در تفکرات و نوشته‌های او به وضوح دیده می‌شود. اما اینکه او را از دشمنان تشیع نیز دانسته‌اند تا حدودی تحت تأثیر ستیز او با شاه اسماعیل و اجداد او می‌باشد.^۶

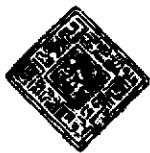

به این ترتیب، گرچه روزبهان تسنن را از شیخ حیدر، پدر شاه اسماعیل، بی‌چون و چرا گرفته، هرگز اورابه تشیع متهم نکرده^۷ و معتقد است که پیروان ... آنها، «شیخ جنید را مجازه الله و ولدش را ابن الله»^۸ می‌گفتند. بنابراین وضعیت معبد و معبدی این چنینی از نظر روزبهان پذیرفتنی است. از طرف دیگر در واقع سر سپردگی خنجی به امرای آق قویونلو و وابستگی شدید او به حمایت‌های ایشان و

ولایات خراسان استیلا یافت کمر ملازمت در گاه خانی بر میان جان بست». ^۹

زین الدین محمود واصفی مؤلف بدایع الواقع که خود یکی از فراریان بگیر و بیندهای مذهبی شاه صفوی بود، زمانی که در سال ۹۱۸ ق.^{۱۰} از شهر هرات به سمرقند گریخته بود، روزبهان خنجی را در این شهر دیده که در حال مدح و خطبه خوانی عبیدالله خان فرزند شیبک خان مقتول مشغول بوده است.^{۱۱}

به گفته او: «عالی جناب معالی مضاب قدوة الاماجد والا عالی، مرجع الافضل والاہالی خواجه مولانا اصفهانی،

برخی محققان برآند که تلاش روزبهان در رد مذهب شیعه دولت صفویه بود و بدین جهت در عالم آرای خود، پدر و پدر بزرگ شاه اسماعیل را تحقیر کرده و راهشان را تحریک کرده و راهشان را بی‌ثمر جلوه داده است.

آنکه نحایر علمادر بساط عالیش جواهر فواید التقاط نمودی و فنادید نکات عواید را گوش هوش گشودی به نام عبیدالله خان غرائی انشاء نمود در غایت فصاحت و بلاغت که مصاقع خطبا و مجتمع بلغا در معرض آن مهر سکوت در دهان نهادند و زبان به مدد و شنای او گشودند».^{۱۲}

به این ترتیب، روزبهان خنجی ... مائدۀ عمر خویش را وقف تحریک دولت‌های عثمانی و ازبک در سرکوب دولت صفوی نمود^{۱۳} و در تاریخ پنجم جمادی الاول سال ۹۲۷ ق.^{۱۴} در حالی که در خدمت ازبکان بود درگذشت.^{۱۵}

برخی محققان برآند که تلاش روزبهان در رد مذهب شیعه دولت صفویه بود و بدین جهت در عالم آرای خود، پدر و پدر بزرگ شاه اسماعیل را تحقیر کرده و راهشان را بی‌ثمر جلوه داده است.^{۱۶} همچنین برخی مورخان عصر صفوی او را در «مذهب تسنن بغايت متعصب»^{۱۷} می‌دانند و آن گونه که از کتاب تاریخ عالم آرای اینی مستفاد می‌شود، او سئی حنفی بود.^{۱۸}

جالب اینجاست که وی در وصف مظلومیت علی (ع) و

- عکسی ۹۹ الف، واله اصفهانی، محمدیوسف، خلدبرین، به کوشش میر هاشم حدث، موقوفات افشار، تهران، ۱۳۷۲، ص ۲۱۷ و مترجم، محمد (معروف به اسپنچی)، تاریخ انقلاب اسلام بین الخاص و العام، عکسبرداری شده از نسخه خطی کتابخانه ملی تهران، شماره ۱۳۷۴، ص ۲۰۶.
- ۱۴- نک، تاریخ حبیب السیر...، ص ۶۰۷.
 - ۱۵- مطابق با ۱۵۱ میلادی.
 - ۱۶- مناسبت این خطبه خوانی مصادف است با شکست پاپ، متخد صفویان از عیید خان و فتح سمرقند بدست وی برای اطلاع در این باره نکه محمود واصف، زین الدین، بداعی الواقعی، به تصحیح الکساندر بلروف، ج ۱، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۹.
 - ۱۷- نک، همان منبع، ج ۱، همان صفحه.
 - ۱۸- نک، یوسف جمال، محمدکریم، زندگانی شاه اسماعیل اول با نکرشی بر خصوصیات جسمی، روحی، اخلاقی، مذهبی و روابط او با دول خارجی، انتشارات محتشم کاشانی، قم، چاپ اول، ۱۳۷۶، ص ۲۵ و ۱۱۶.
 - ۱۹- مطابق با ۱۵۱ میلادی.
 - ۲۰- برای اطلاع نک، تاریخ حبیب السیر...، ص ۱۰۸؛ روضة الصفویه، ورق عکسی ۹۹ الف، خلدبرین، ص ۳۱۷؛ تاریخ انقلاب اسلام...، ص ۳۰۶؛ تشکیل دولت ملی در ایران...، ص ۱۵ و عالم آرای امینی، مجله کتاب ماه، ص ۳.
 - ۲۱- برای اطلاع نک، زندگانی شاه اسماعیل...، ص ۱۱۴-۱۱۵.
 - ۲۲- نک، تاریخ حبیب السیر...، ص ۶۰۷؛ روضة الصفویه؛ ورق عکسی ۹۹ الف، خلدبرین، ص ۳۱۷ و تاریخ انقلاب اسلام...، ص ۳۰۶.
 - ۲۳- تاریخ عالم آرای امینی، ورق عکسی ۸ الف، برای اطلاع از عقاید روزبهان خنجی، نک، مزاوی، میشل، پیدایش دولت صفوی، ترجمه یعقوب آزاد، نشر کستر، تهران، چاپ اول، تایستان، ۱۳۶۲، ص ۹؛ زندگانی شاه اسماعیل...، ص ۱۱۵ و عالم آرای امینی، مجله کتاب ماه، ص ۵-۶.
 - ۲۴- نک، تاریخ عالم آرای امینی، ورق های عکسی ۱۱ الف و ب و ۱۲ الف و ب.
 - ۲۵- نک، ر. رویمر، رم سیوری، لارنس لاکهارت و دیکران...، تاریخ ایران دوره صفویان، پژوهش از دانشگاه کیمیریچ، ترجمه یعقوب آزاد، جامی، چاپ اول، ۱۳۸۰، ص ۴۵-۴۶.
 - ۲۶- نک، عالم آرای امینی، مجله کتاب ماه، ص ۶.
 - ۲۷- نک، تاریخ ایران دوره صفویان، پژوهش دانشگاه کیمیریچ، ص ۲۶.
 - ۲۸- نک، تاریخ عالم آرای امینی، ورق عکسی ۱۲۹ الف و ب.
 - ۲۹- نک، تاریخ عالم آرای امینی، مجله کتاب ماه، ص ۶.
 - ۳۰- نک، زرین کوب، عبدالحسین، تاریخ ایران بعد از اسلام، مونسسه انتشارات امیرکبیر، چاپ هفتم، ۱۳۷۳، ص ۵۲

همچنین دشمنی صفویان با آق قویونلو، او را به پذیرش موضعی تند و سیز جویانه با صفویه ناگزیر نمود.^{۲۹}

مورخ کتاب عالم آرای امینی گرچه وقایع نگار بود اما شکل ظاهر این کتاب به وقایع نگاری شباهت ندارد و بیشتر می‌توان آن را جزو منابع وصفی و نقلی دانست و باید گفت که: «کتاب به اسلوب منشیانه و به عبارات مشحون از نواصر الفاظ و صنایع بدیع نگارش یافته و گذشته از جهات دیگر همین امر خود از اسباب عدم شهرت و رواج آن گشته است».^{۳۰} گرچه کتاب با انشائی دشوار و متصنع نگارش یافته از لحاظ غنای مطالب از منابع مهم شمرده می‌شود.

پی‌نوشتها

- ۱- خنجی اصفهانی، فضل الله بن روزبهان، تاریخ عالم آرای امینی، عکسبرداری شده از نسخه خطی کتابخانه فاتح استانبول، شماره ۱۴۳۰، همچنین این اثر در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران با این مشخصات موجود است: برای اطلاع نک، همین منبع، عکسبرداری شده از نسخه خطی استنای مجتبی مینوی، کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، ج ۱، شماره ۲۶۴ و ج ۲، شماره ۲۶۵.
- ۲- نک، همان منبع، ورق عکسی ۳۲ الف و ب.
- ۳- مؤلف تاریخ حبیب السیر... می‌نویسد: «الخواجه مولانا اصفهانی جامع بسیاری از فضائل نفسانی بود و در علم حدیث دعوی مهارت می‌نمود»؛ نک، خواندمیر، غیاث الدین الحسینی، تاریخ حبیب السیر فی اخبار افراد بشر، با مقدمه جلال الدین همانی، فهرست مطالب، اعلام و تصحیح متن: محمد دیرسیاقی، تأثیرگویی خیام، چاپ سوم، ۱۳۶۲، ص ۶۰۷.
- ۴- مطابق با ۱۴۴۸ تا ۱۴۵۵ میلادی.
- ۵- برای اطلاع نک، هیتس، والتر، تشکیل دولت ملی در ایران...، ترجمه کیکاووس جهانداری، انتشارات خوارزمی، تهران، چاپ سوم، ۱۳۶۲، ص ۱۴۹ و محمد باقر وثوق، «عالم آرای امینی»، مجله کتاب ماه، ماهنامه تاریخ و جغرافیا، تهران، ۲۰ دی، ۱۳۷۷، سال سوم، ص ۳.
- ۶- مطابق با ۱۴۸۶ میلادی.
- ۷- مطابق با ۱۴۵۵-۱۴۷۸ میلادی.
- ۸- نک، تاریخ عالم آرای امینی، ورق های عکسی ۳۲ الف و ب ال ۳۱ الف و ب.
- ۹- نک، همان منبع، ورق عکسی ۳۲ الف.
- ۱۰- نک، همان منبع، ورق های عکسی ۳۲ ب و ۳۷ الف.
- ۱۱- نک، همان منبع، ورق عکسی ۱۴ الف.
- ۱۲- نک، همان منبع، ورق عکسی ۳۸ الف.
- ۱۳- بریاره زندگی روزبهان خنجی پس از زوال دولت آق قویونلو نک، تاریخ حبیب السیر...، ص ۶۰۷؛ حسن حسینی کتابادی، میرزا یک، روضه الصفویه، عکسبرداری شده از نسخه خطی کتابخانه مجلس شورای ملی، شماره ۱۳۷۳۰، ورق